

Ներքին նկարագրերը ձեռ. դրաման (կր. 65) Ա-
 մուս Նաթանական չհանդիպե և մի երակման
 հետ բարդորդ, բարդորդ որը ստան սոսիներե
 Նաթանական ժողովարանից և կրում. եւ
 աշտա եւ նախկինը աւան մասնիկներ չորս
 մէջ Նիդ. երկրի մարտնչի ջուռն է :
 Տիկնիկ Սաթիկիկը Նոր-Փարոսի զնայով,
 աւել նկարագրե և Արամիկ իւր իւր կնոթ
 ա և միւս օրը անկողին և ընկնում (խեղճ
 է) : Միւս օր Պ. Նիդիկիկը զգում և Սա-
 թիկիկը երբոր մօտ, պատմում և նրան ա
 ի ինչ, ինչը բովել ներքային ուսերը թիւթի-
 լով զգաւորութիւնները ինչ չէ և, պա-
 մասնել է—մոյր ըմ ալլ եւ մի՛ խօսիք
 ինչ, եւ մօտ Նաթոր մեռած է (ը
 ինչ) (խիլ զուէ, անպիտան արտաքան, ինչ-
 նայում էր Չերկրորդ—բարդապէս մե-
 ճը իր լեկերը, և եթէ եւ արժամարանւած
 իր իրեն թեղ զը զնչեր) :
 Եւ վերջը Սաթիկիկը չորսորդին զատ զը-
 թեան մէջ է ընկնում. Պ. Նիդիկիկը
 աւում և այդ նորա մօրը, մայրը մզաւով
 զնայում ան թեկնիկներ զպոլս եւ և մարմ.
 ջերմութիւնը Ա առաքնանի մէջ են զը-
 թ (մի առաքնան եւ և վերջորդը). «ես
 ցուցիք աղիկիս» զուում և մայրը, «ես
 եղբայր ան օրը որ կարգեցիք զինքն ան
 ղուում Նեառ (կր. 75) (Ի նարիկ, երբ ես
 բանիկը վերջացրել է) : Տ. Սաթիկիկը մու-
 ճ է իւր չհանդիպումն տասն և մեկեւ
 ղ օրը երեկոյան ղճէ (կր. 75) : մում
 Կարման խնդիրը, բայց բաձանան ի-
 մում և առաջը Պարտիստորաքանիկ իրա-

էր իւր ամուսինն և ուրիշի հետ էր
 ռում (Եր. 77) . մինչև և իսկ քահանան
 ի պաշտպանութիւն է ելնում, մի եւ
 վրոպոս, մի առաքի հարս պատգնում է

—Տէր հայր, մօրուքդ քեզի բե^ն կըլած

(եր. 78) (երեւի եպիսկոպոսը մօրուս չի
եղել և կամեղել է քահանայի մայրաւոր

Թագավորն է ընկերութիւնից, եկեղեցուց
տապարտուածը և նորա գերեզմանի վրա
«սաչի տեղ պտակ վր զրինք» (Եր. 79):
Այսպէս վէպը վերջանում է:

Մի քանի խօսք ունինք ասելու վէպի
ին, որովհետեւ Պ. Հեղինակը չը կամե-
րով քննադատներին ներգոյծ լինել տալ,
չը քննադատել է իւր վէպը դատողու-
ններով (տե՛ս երես 14, 16, 23, 24,

29, 31, 32, ևն). Իսկ մի քանի
էջաւ և հետաքրքիր տեսարաններ, որո-
ւի իրաւունք ունէր, քննադատու-
ած թողե՛ք. է. հնչաւս Սաթկե՛կե՛կ տաւս:

ենը» և Հայրապետ Էֆէնտիի Սաթի-
հն պոփախելու զսկանդալայն տան մեջ :

երեւոյթները, այսինքն երիտասարդի
աղկալ խաբելը և նորա աչքի առջև
անանաւոր այնքան չափ են, որ զիպա-

ը ստիպուեաժ է ալլ ևս թողուլ այդ թըլ, տեսնելով, որ այնքան անգամ զըրծ է, ես յիշումեմ մի այդպիսի վէպ նահայերէն «Մարիա» անունով, հետինա-

Թիւն 3. Տէր-Պրիգորեանի, յիշումս
անմահ վէպեր տպուած «Մշակ» ի թեր-
աներում, «Մեղուի» բանասիրականնե-
ւեւ, բայց առանց կեղծերու ասումքս,
«Պատասպարտեալ»-ը իւր կարգի մէջ ա-
նիկ տեղի է բռնում, գորուած գոգորտիկ
պզդ ու լեզուի, գեղեցիկ նկարարութե-

նենք որով, ինչպէս եւս «Դաւառական ըն-
կերաց», «Վաճառականական սնանկանա-
», «Դիւրարի աղեղականի կենցաղավա-
թիւն» եւս եւս նկարագրութիւնները կեն-

նի և ցողացող գոյներով: Մի բան, որը
կատարվե՝ վէպը աւելի գեղեցկացնելու,
կանոնաւոր պատմիչն է՝ երեւակայեցէժ
գլուխներին այդ խառնուրդի, բառերի

Վէպը գրում է ո՛չ միայն ընթերցողի և

ուած, այլ և ստորին և անկիրթ դա-
ն համար, ո'չ միայն 40 ամեայ, այլ և
ամեայ և 30 ամեայ մարդերի համար,

«*Ի տեղ «գլխակ» որը ընդհանրացած է,*
հարապահիր» (Եսեյ 7) բառի տեղ

«Գրքանոյշ» բառի տեղ «Գրքանոյշ» բառի տեղ «Վիափուկ»
«Գրքանոյշ» բառի տեղ «Գրքանոյշ»

Քանի որ ինքնաշարժիչ զորքերը համարվում են զինվորական զորքերի մասը, ապա իրենց համարում են զինվորական ծառայողներ և իրենց համարում են զինվորական ծառայողներ։

և եր, բայց Ֆրանսացի ամենահոստարակ

դիմապատկերում հայտնվել է իրականում մեծահասակ տղան՝
Գևորգը, որին հայտնաբերել են Մարտիրոսյանները։

նքն էլ ցաւալի իրողութիւններէն եւն , ամէնքն
ճիշդ, կէտ առ կէտ : Կսի մեան ցոյցն :

կաթեան մասին մեր քննադատութիւնը
դիտադոթիւնը աւելորդ կը լինէր, ու
հետեւ ինքը հեղինակը ազատել է մեզ
նեղութիւնից հետեւեալ ընտիր խօսմ.
տով, որո իր իրաւունքը չէր .

«Իսկ զօհնեցիր անձդ. եղբորդ, ծնողացդ
ուն. զմեմ էր զործդ.
երուժիւնը զրուատեց «երխաաաարդին»,
տապաւորեց զքեզ. եկեղեցին օրհնեց

(Երկրեցի չէր, այլ նորա մի անպի-
 ն պաշտօնեայն) և դատաւարտեց գրեղ-
 երեցի չէր, այլ նորա մի մօրուս սիրող
 շափնեայ եպիսկոպոսը, ոչ ուրեք գթու-

ան հանդիմանաբար և սակայն Աստուած-
ու թիւն է՝ (վէպի վերջին կտորը) :
Այո՛, մենք էլ ասում ենք—Աստուած-
ու թիւն է, բայց իւր արարածը անգր-

φ , Φ , ϕ , Ψ , ψ

